

EKOLOŠKA POLITIKA

7.1. Za promenu odnosa prema prirodi

Bezobziran odnos prema prirodi doveo je ljudsku civilizaciju u opasnost da bespovratno uništi svoju prirodnu okolinu, a samim tim i sebe samu. U ovu opasnu situaciju čovečanstvo je dospelo zbog težnje, karakteristične za celu modernu epohu, da bez ikakvih obzira i preko svake mere povećava svoje materijalno bogatstvo. Ova težnja bila je prisutna u oba dominantna svetska sistema: kapitalizmu, koji u raznim oblicima postoji već dva veka, i u tzv. "realnom socijalizmu", koji je posle sedam decenija postojanja nedavno doživeo slom. U kapitalizmu, koren ekspanzionizma i bezobzirne agresije na prirodu nalazi se u motivu maksimalizacije profita: da bi profit bio što veći, mora se proizvesti i potrošiti što više i uzeti od prirode što više.

U realnom socijalizmu do sličnog uništavanja prirode dovela je želja da se "stigne i prestigne Zapad" i što više poveća državna moć.

U oba slučaja jednostavno su shvaćene ideje napretka i bogatstva. Napredak ne mora biti kvantitativan rast, bogatstvo ne mora biti shvaćeno kao nagomilavanje materijalnih predmeta. Napredak je, pre svega, poboljšanje kvaliteta i sadržaja života, a bogatstvo je, prvenstveno, obilje ljudskih potreba i životnih manifestacija, od kojih su mnoge kulturne i duhovne i ne zahtevaju uništavanje prirodnih resursa. Potrebno je, dakle, promeniti odnos prema prirodi i racionalno i umereno koristiti njena dobra, a privredni razvoj dovesti u sklad s prirodnom sredinom, jedinom koju imamo.

7.2. Zaštita prirodne sredine

Postojeća tehnologija i postojeći način proizvodnje dovodi do brzog zagađivanja zemlje, vode i vazduha. Naglo propadaju šume i celokupni biljni i životinski svet. Zdravlje građana u velikoj meri ugrožavaju buka, prašina, izduvni gasovi, najraznovrsnije hemikalije. Proizvodnja i potrošnja su tako organizovane da se veliki deo dragocenih sirovina baca u obliku otpada. Potreban je sve veći prostor za smeštaj različitih deponija od kojih će neke (na primer, deponija nuklearnih otpadaka) biti smrtna opasnost za čovečanstvo u toku mnogih budućih vekova.

Neophodna je, prema tome, smišljena zaštita prirodne sredine. Opasnosti se mogu smanjiti zabranom građenja nuklearnih (fisionih) centrala, ugrađivanjem odgovarajućih filtera, trajnim obezbeđenjem deponija opasnog otpada, strogim kažnjavanjem zagađivača, zabranom eksploatacije izvesnih područja koja se ističu prirodnim lepotama i njihovim pretvaranjem u nacionalne parkove. Međutim, izolovanim merama zaštite, ekološki problem se nepotpuno rešava. Potrebna je celovita, ekološki usmerena privredna i socijalna politika. Nužna je nova ekološka svest, i to ne samo na nivou države već i u svakodnevnom životu.

7.3. Nova ekološka svest

Socijalisti smatraju da je nužno menjati ustaljeni stil proizvodnje i potrošnje, da se treba odreći mnogih štetnih navika. Umesto da se bacaju ogromne količine prirodnih materijala i energije, pa onda rešava problem otpadaka, valja proizvoditi tako da bude što manje otpadaka i nekorisnog trošenja sirovina. Neophodna je nova tehnologija štednje i recikliranja i novi kriterijumi izbora među alternativnim tehnološkim projektima. Ne može se više braniti onaj projekat koji samo obezbeđuje najveću dobit, već se mora uzeti u obzir i njegova ekološka opravdanost. Mora se poći od tačne pretpostavke da je mnogo jeftinije sprečiti velika ekološka oštećenja nego ih lečiti i uklanjati njihove posledice kad se već desi.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com